

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Carpo discipulo. Cap[itulum]. Ivi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse octobris occurrentibus Fo. cclij.

Arcell⁹ epi scopus apamie et marty: successor iohannis vita san crissimus tēpore theodosij se nioris martyrium passus est. Cum em⁹ iussu eiusdē augusti deorum templa vbiq⁹ destrue rentur. Cenit⁹ prefectus orētis apamiaz ad tempia idolo rum destruenda: ⁊ dum ibidem templum iouis maximū ⁊ robustum: vt pote lapidib⁹ ferro et plumbo alligatis fabricatum vidisset: impossibile quoq⁹ ad destruendū indicasset: ad fugitivū marcelli prexit ad alias ciuitates: spm⁹ q⁹ templum iuxta vires ei dissoluenda commisi. Marcellus nō cuiusdam operari⁹ consilio ingentiorum colūnū subterrāni: quisbus rora pariter machina nitebatur: ligna sup posuit: ⁊ in ipsis ignem immisit: vt lignis exstis colūne ruerent: rorāq⁹ fabricam secum tra berent. Sed resistente demone: ignis non pos terat ligna inflammare. Episcopus nō oratio ne premissa aqua benedicta lignem aspergit: et mox diabolum effugavit. Statimq⁹ igne subtermiso ligna ascendit: quibus cōbustis ruen tibus colūnis: omne edificiū templi corruit: culis sonitus terram concuties omnes exterruit. Post que sanctus episcopus et alia plura phana idolorum destruit. Qui ⁊ martyrib⁹ scrip tebat. Nouissime autē ⁊ ipse a paganis tē tus: pro christi cōfessione martyrio coronatus est: et apud apamiam honore condigno tu mulatus. Iij. idus octobris.

De sancto Larpo discipulo. Cap. lvi.

Larpus di scipul⁹ bri pauli apli apud troadem claruit: ubi ⁊ ab eodem apo stolo episcop us cōstitut⁹ est. De hoc refert dionysius i epistola ad themophilum: q⁹ cū esset vir mire sanctitatis ⁊ zelator fidei: ⁊ quidam infideles fidem quēdam perverti s̄er: adeo corpus moleste tulit: vt ex hoc infirmitatē incurreret. Tante autē sanctitatis erat: vt nuncq⁹ celebras ret quin aliquam celestem visionem conspiceret. Sed cū pro viriūq⁹ conuersione orare desiderer: deum tamē quotidie exorabat vt combu stione quadam: ambo simul immisericorditer abrumperet vitas. Et ecce circa noctis mediū dūvīgūlaret: et hanc orationem faceret: subito dominus in qua erat in duo diuisa fuit: ⁊ quedaz immensa fornax ibidem apparuit: respiciensq⁹

sūrsum vidit celum apertū: ⁊ ibidem iesum circundatum multitudine angelorū. Deinde intra fornacē predicti duo vlt̄ tremuli stare cernuntur: qui a serpentibus de fornace procedētibus moribus: ⁊ in uolutionsibus violenter in fornacem trahebantur: et ab alijs quibusdā vlt̄is impingebanſ. Hoc videntis carpus adeo in istorum vindictam delectabatur: vt superiores visionem intuerit conteneret: ⁊ in horum ultio nem rotus intentus esset: ita q⁹ plurimum mo le ferebat: Q⁹ in fornacem non citro cadebant. Tandem cum in celū respxisset: ecce iesus ho minum illorū miseratus ad illos cum angelis descendens: manus extendit: et ipsos eripuit. Dixitq⁹ carpo: q⁹ paratus esset iterum pro pecatoribus pari. Sicq⁹ decetere carpus pilloz conuersione orant: dominusq⁹ vrlūq⁹ ad fidēz reuocauit. Demū idem beatus discipulus p cōfessione xp̄i martyrio coronatus est: et apud troadem sepultus. Iij. idus octobris.

De sancto Eduardo rege et cons fessore.

Cap. lvii.

Edux illustris anglorum generosa progenie ortus filius regis elte rudi: et enī regine ricardi du cis normanorum filie: diligenter parentum cura nutritus ab annis puerilibus sanctispiritus informatus est disciplina. Qui adhuc puer existens: propter danorū pcellam seulentium in anglia ductus est in neutriā in austri domo: ubi opera puerilia deserēs: christi seruitio se mācipauit: bearamq⁹ dei genitricē et petrum apostoli atq⁹ euangelistā iohannem in patronos sibi speciales assumpit. Tandem parente defuncto et fratre ipius inaudita crudelitate perempto eduardus rimēs: se domino commēdauit. Expectans quoq⁹ donec post modicū tēpus barbarica pestis cessavit: et tūc ⁊ baronibus in regnum inducru: et cum gloria apud lūdunū in die sacro pasche ab episcopo coronatus est. Regnauit autē tēporibus hen rici tertii imperatoris: et regnum optima pace gubernauit: ⁊ sanctissime deo vixit. Egicā godini filiam liberalib⁹ artib⁹ imburā in uxorem duxit: quā adeo persuasit: vt castitatem scrūates solo nomine cōiuges: ambo ḥgines permanserūt. Fuerat autē godinus p̄dictus conspirator in nece fratris regis eduardi. Dum autem die quadā cum rege in mēsa discumbēs se turamēto de morte fratris excusaret: pīculo offe quā comedebat: subito ossa quā in ore posuit suffocatus est. Filius quoq⁹ eius eadē die ab equo in carensim suuium precipitatus necatus est. Mater nō eius yxor godini icu fulminis interiit. Sicq⁹ omnes qui mortis fratris regis cōscī fuerāt: vltio diuinavindicta uictus: sola regis cōinge q̄innocēs inde fuerat incolume permanēt.

V iij